

- ται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἦ
δ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐν ταύτῳ, διτὶ¹
τὴν οἰκονομίαν, δῆτε ἀνθρώποι, τότε καὶ ἄγ-
γελοι διὰ τοὺς ἀνθρώπους ἔγνωσαν. 898.
- ΚΑ'. Πάτερ, εἰ δύνατον, παρελθέτω τὸ ποτήριον
τοῦτο καὶ περὶ τοῦ, Σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας
ταύτης· καὶ, Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα τί μὲ
ἔγκατέλειπες; καὶ, Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή
μου μέχρι θανάτου. Καὶ περὶ τοῦ δακρύσαι
ἐπὶ Λαζάρῳ καὶ κοπιάσαι, καὶ προσεύξα-
σθαι, καὶ πεινῆσαι, καὶ ὑπνῶσαι, καὶ δύσα-
τοιαῦτα. Ἐν ταύτῃ, δῆτε μετ' αὐτοῦ ἦν ὁ
Πατήρ καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα. 900.
- ΚΒ'. Οὐδεὶς οἶδε τὴν ἐσχάτην ἡμέραν οὐδὲ οἱ
ἄγγελοι, οὐδὲ ὁ Γεόν. 916.
- ΚΓ'. Ὅτι οὐδεὶς Θεὸς, εἰμὴ εἰς. Καὶ γάρ εἴπερ
εἰσὶ λεγόμενοι θεοὶ, εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ²
γῆς, ὥσπερ εἰσὶ θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολ-
λοί· ἡμῖν δὲ εἰς Θεὸς ὁ Πατήρ, ἔξ οὐ τὰ
πάντα· καὶ εἰς Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, δι'
οῦ τὰ πάντα. Ἐν ταύτῃ, δῆτε ὁ Θεὸς οὐ
πρωτεύει τοῦ ὁ Κύριος, ἀλλ' ἀμφότερα ταῖς
τρισὶν ἀρμόδιες ὑποστάσεις πολλάκις δὲ καὶ
προτάσσεται τὸ ὁ Κύριος τοῦ ὁ Θεός. 921.
- ΚΔ'. Περὶ τοῦ Ἑλληνας πρὸς τὴν ἰδίαν πλάνην
νοεῖν τὸ, Εἴ τινές εἰσι λεγόμενοι θεοὶ, εἴτε
ἐν οὐρανῷ, εἴτε ἐπὶ γῆς. 936.
- ΚΕ'. Δόξασόν με σὺ, Πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ
δόξῃ, ἥ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἰναι
παρὰ σοι. 940.
- ΚΤ'. Θταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐ-
τοῦ. 941.
- ΚΖ'. Μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὁ Κύριος ἡμῶν
Ἰησοῦς Χριστός. 941.
- ΚΗ'. Περὶ τοῦ ἀνευ τοῦ Γεόν μὴ δεδωρῆσθαι κατ'
ἐνίους τὰ πρὸ τῆς ἐν κόσμῳ παρουσίας αὐ-
τοῦ χαρίσματα. 944.
- ΚΘ'. Περὶ τοῦ, αἰτούσῃ τῇ μητρὶ τῶν οὐών Ζε-
βεδαίους, ὥστε καθεσθῆναι ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ
καὶ ἔξ ἀριστερῶν ἐν τῇ μελλούσῃ κρίσει
τοὺς δύο αὐτῆς οὐίους, εἰπεῖν τὸ, Οὐκ ἔστιν
ἔμδον δοῦναι, ἀλλ' οἵς ήτοί μασται ὑπὸ τοῦ
Πατρός. 945.
- Λ'. Πάτερ, εἰς χειράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦ-
μά μου. 949.
- ΑΑ'. Ἐτοιμάζου τοῦ ἐπικαλεῖσθαι τὸν Θεόν σου
Ἰσραήλ· διότι ἴδού ἐγώ στερεῶν βροντὴν,
καὶ κτίζων πνεῦμα, καὶ ἀπαγγέλλων εἰς
- ἀνθρώπους τὸν Χριστὸν αὐτοῦ. 949.
- ΛΒ'. Περὶ τῶν λεγόντων· Πάντα διὰ τοῦ Γεόν
ἐγένετο· εἰς πάντα οὖν ἔστι καὶ τὸ ἅγιον
Πνεῦμα. 957.
- ΛΓ'. Περὶ τὸν Χριστὸν εἰρηκέναι· καὶ πῶς
Δαβὶδ ἐν Πνεύματι ἀγίῳ καλεῖ αὐτὸν Κύ-
ριον λέγων· Εἰπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ
μου; 957.
- ΛΔ'. Περὶ τοῦ, Οὕπω γάρ ἦν Πνεῦμα ἄγιον, δῆτε
Ίησοῦς οὕπω ἐδοξάσθη. 960.
- ΛΕ'. Περὶ τοῦ γράφειν· Αὔτὸ τὸ Πνεῦμα ὑπερευ-
τυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῦς ἀλαλήτοις·
ὅ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας οἰδε, τι τὸ φρό-
νημα τοῦ Πνεύματος, δῆτε κατὰ Θεὸν ὑπερ-
εντυγχάνει ὑπὲρ ἀγίων. 961.
- ΛΖ'. Αὕτη γάρ ἔστιν ἡ αἰώνιος, ἵνα γινώσκωσί³
σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν· καὶ πάλιν Πι-
στεύετε εἰς τὸν Θεόν; καὶ εἰς ἔμε πιστεύε-
τε· Οὐκ εἴπε ό δὲ, φησίν. Καὶ εἰς τὸ ἅγιον
Πνεῦμα. 965.
- ΛΖ'. Οὐδεὶς γινώσκει τὸν Πατέρα, εἰμὴ δὲ Γεόν·
οὐδὲ τὸν Γεόν τις ἐπιγινώσκει, εἰμὴ δὲ Πα-
τήρ. Καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας· Ἐρευνᾶν τὸ
ἄγιον Πνεῦμα τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐσθι⁴
ὅτε ἀγνοοῦν. 968.
- ΛΗ'. Περὶ τοῦ ἀφορίζειν αὐτοὺς μόνῳ τῷ ἀγίῳ
Πνεύματι τὸ ὄνομα τοῦ Παρακλήτου· λέ-
γειν δὲ, δῆτε καὶ ἀπεστάλη παρὰ τοῦ Γεόν.
Καὶ περὶ τοῦ καὶ τὸν Γεόν ἀπεστάλθαι
παρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύμα-
τος. Ἐν ταύτῃ καὶ περὶ Μοντανοῦ. 972.
- ΛΘ'. Περὶ τοῦ, Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα
αὐτοῦ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, κράζον· Ἀέρα,
δὲ Πατήρ. 977.
- Μ'. Πρὸς τὸ εἰπεῖν τὸν Γεόν περὶ τοῦ Πνεύμα-
τος· Ἐκεῖνός ἐμε δοξάσει, δῆτε ἐκ τοῦ ἔμοῦ
λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. 981.
- ΜΑ'. Περὶ τῶν Μοντανιστῶν οὐτωσί·
“Οτι τὸν αὐτὸν λέγουσιν εἶναι Πατέρα, καὶ
Γεόν, καὶ Παράκλητον.
“Οτι λέγουσι Μοντανὸν ἐσχηκέναι τὸ τέ-
λειον τοῦ Παρακλήτου.
“Οτι λέγουσιν ‘Ὑμεῖς, φησίν, οὐ πιστεύε-
τε μετὰ τὴν ἐν κόσμῳ ἐπιδημίαν τοῦ Δε-
σπότου γεγενῆσθαι προφήτας. 984.
ΜΒ'. Περὶ παρανίσεως. 989.

